

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการเรียนรู้ยืดยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง

เฉลิมชัย โสสุทธิ์¹ / ประกฤติยา ทักษิณ²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อีเมล: tom431051039@yahoo.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดยุ่นกับการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเองกับข้อมูลเชิงประจักษ์และ 2) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของการเรียนรู้แบบยืดยุ่นกับการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 658 คน ที่เรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลภูมิหลังของนักศึกษา 2) แบบวัดการเรียนรู้แบบยืดยุ่น 3) แบบวัดการปรับเปลี่ยนตนเอง และ 4) แบบวัดความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) ด้วยโปรแกรม Mplus

ผลการวิจัยพบว่า 1) โมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดยุ่นกับการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า Chi Square = 42.722, df = 33, p = 0.1197, Chi Sq/df = 1.2946, RMSEA = 0.021, CFI = 0.997, TLI = 0.994, SRMR = 0.026 และ 2) การเรียนรู้แบบยืดยุ่นได้รับอิทธิพลทางตรงจากการปรับเปลี่ยนตนเอง และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และสมรรถนะของตนเอง นอกจากนั้นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และสมรรถนะของตนเองยังส่งผลทางอ้อมไปยังการเรียนรู้แบบยืดยุ่นโดยผ่านการปรับเปลี่ยนตนเอง

คำสำคัญ

ความยืดยุ่น การปรับเปลี่ยนตนเอง ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สมรรถนะของตนเอง

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2560

A Causal Model of Flexible Learning and Adaptability Influenced by Intercultural Difference and Self- Efficacy

Chaloemchai Sosutha¹ / Prakittiya Tuksino²

¹ Ph.D. Student of Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

² Lecturer of Educational Measurement and Evaluation Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

E-mail: tom431051039@yahoo.co.th

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop and check the validity of a causal model of flexibility and adaptability was influenced by intercultural difference and self – efficacy with empirical data and 2) analyze influence of flexible learning and adaptation were influenced by intercultural difference and self – efficacy. The samples were 658 the fourth students be multi – stage random sampling from the first semester of the academic year 2016 in faculty of education, Buriram Rajabhat University. The instrumental research consisted of a questionnaire on 1) student background information, 2) flexible learning test; 3) adaptation test and 4) intercultural difference and self – efficacy test. Pearson Product Moment Correlation Analysis and structural equation analysis (SEM) with the M plus program were used to analyze the data.

The findings were concluded as follows 1) a causal model of flexibility and adaptability was influenced by intercultural difference and self – efficacy was valid with the empirical data : Chi Square = 42.722, df = 33, p = 0.1197, Chi Sq/df = 1.2946, RMSEA = 0.021, CFI = 0.997, TLI = 0.994, SRMR = 0.026 and 2) the flexible learning was influenced by adaptation, intercultural difference and self – efficacy directly. In addition; the intercultural and self – efficacy were indirect to influenced to the flexible learning through adaptation.

Keywords

Flexibility, Adaptability, Intercultural Difference, Self – Efficacy

บทนำ

ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโลกโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่สิ้นสุด ทำให้มีสภาพการแข่งขันสูงด้านเศรษฐกิจการค้าทั้งในประเทศ และนอกประเทศ ผู้คนชนวนวัยเรียนรู่มากขึ้นเป้าหมายการศึกษาของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ และที่มีกำลังความสามารถ จึงมีความต้องการศึกษาสูงขึ้น โดยมีทางเลือกที่จะเข้าศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญ และมีบริการด้านการศึกษาในสาขาวิชานั้น ๆ และในขณะนี้เองประเทศไทยก็เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน เพื่อความเจริญมั่นคงของประชาคม ทรัพยากร และเศรษฐกิจประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ภายใต้การก่อตั้งนี้ การศึกษานั้นจะมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2558) ดังนั้นเมื่อการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น นักเรียน ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ รวมไปถึงสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จะได้รับผลกระทบและจะต้องเตรียมพร้อมรับมือให้ตนเองอยู่รอดในบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของโลกยุคปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏให้เราเห็นอยู่ในปัจจุบันนั้น เป็นผลมาจากการศึกษา ค้นคว้าทดลอง และประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เมื่อศึกษาค้นพบและทดลองใช้ได้ผลแล้วจึงนำออกเผยแพร่ ใช้ในกิจการด้านต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาคุณภาพ และประสิทธิภาพ ในกิจการต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งการนำเอาสิ่งใหม่ที่อาจจะอยู่ในรูปของความคิดหรือการกระทำ รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ก็ตามเข้ามาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้ระบบการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วเกิดแรงจูงใจในการเรียน และช่วยให้ประหยัดเวลาในการเรียน ซึ่งเป็นโจทย์ที่ท้าทายรัฐบาลไทยที่จะจัดการการศึกษาอย่างไร เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับเด็กไทยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความเท่าทันกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ (2559) กล่าวว่า การศึกษาในยุค Thailand 4.0 มีความหมายมากกว่าการเตรียมความพร้อมของคนหรือให้ความรู้กับคนเท่านั้น แต่เป็นการเตรียมมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ กล่าวคือ นอกจากให้ความรู้แล้ว ต้องทำให้เขาเป็นคนที่รักที่จะเรียน มีคุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วย นั่นก็คือการสร้างคนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นทักษะในการคิดวิเคราะห์เป็นหลัก ในขณะเดียวกัน Thailand 4.0 คือ การพัฒนาประเทศให้มีความทันสมัย มีรายได้มากขึ้น และก้าวพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง โดยจะต้องผลิตนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ และต้องสามารถติดต่อกับขายกับนานาประเทศได้ด้วย ดังนั้น การศึกษาจึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ให้กับเด็กไทยได้ก้าวเข้าสู่ Thailand 4.0 อย่างเป็นรูปธรรมในทุก ๆ ด้าน การจัดการเรียนรู้ในโลกยุคใหม่ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับไม่เฉพาะกับคนในประเทศไทยด้วยกันเท่านั้น หากแต่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับคนในทุกมุมโลก อันเนื่องมาจากความรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

จำเป็นที่คนในยุคปัจจุบัน ต้องมีการปรับเปลี่ยนตนเอง (Adaptability) เกี่ยวกับการเรียนรู้ให้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกด้วยเช่นกัน อีกทั้งต้องมีความเข้าใจถึงวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่แตกต่าง (Intercultural Difference) และการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น โดยมีเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน สันติ วิจักขณาลัญญ์ (2552) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในศตวรรษหน้านี้ คือ การเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flexible Learning) และเพราะเหตุใดจึงต้องมีการเรียนรู้แบบนี้ คำตอบก็คือ กระแสการเปลี่ยนแปลงทางด้านไอทีและการสื่อสาร 3C คือ 1) การเปลี่ยนแปลง (Change) การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำรงชีวิต และการทำงาน 2) การแข่งขัน (Competition) การแข่งขันรุนแรง ไร้พรมแดน ซึ่งมนุษย์จะต้องเปลี่ยนแปลง และ 3) ลูกค้า (Customer) ลูกค้ามีทางเลือกมากยิ่งขึ้น และมีอิสระในการตัดสินใจ

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียนที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และสมรรถนะ ในตัวของผู้เรียนเอง โดยการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปี 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นนักศึกษาครูที่มีความเกี่ยวข้องกับจัดการเรียนการสอนโดยตรง และในปีต่อไปนักศึกษาต้องออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาต้องศึกษาหาความรู้ในฐานะของผู้เรียน และสอนในฐานะของนักศึกษาฝึกสอน ดังนั้นความยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนของพฤติกรรมการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับนักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 เพื่อเป็นประโยชน์ กับนักศึกษาในการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองให้ยืดหยุ่นไปตามบริบทและความสามารถของตนเอง และเป็นประโยชน์กับคณาจารย์ที่สอนนักศึกษา ในการนำข้อมูลสารสนเทศนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่น และสอดคล้องกับการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาตามกระแสโลกในยุคโลกาภิวัตน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และสมรรถนะของตนเองกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. วิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง

ขอบข่ายการวิจัย

การวิจัยศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่าง ระหว่างวัฒนธรรม และสมรรถนะของตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่เรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และสมรรถนะของตนเอง เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสได้กำหนดการวางแผนตนเอง มีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ และปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมแห่งการเรียนรู้ในอนาคตได้ ตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาประกอบด้วย 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Difference)
2. ตัวแปรแทรกกลาง คือ สมรรถนะของตนเอง (Self – Efficacy)
3. ตัวแปรภายใน คือ การเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flexible Learning) และการปรับเปลี่ยน

ตนเอง (Adaptability)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่เรียน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 658 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Difference) ประกอบด้วย 1) การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Engagement) 2) เคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Respect for Cultural Differences) 3) ความมั่นใจในการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Confidence) 4) ความยินดีในการได้ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Enjoyment) และ 5) ความเอาใจใส่ต่อการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Attentiveness)

2.2 ตัวแปรแทรกกลาง คือ สมรรถนะของตนเอง ประกอบด้วย 1) ความมั่นใจในตนเอง (Self Confidence) 2) การประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate Self Evaluation) 3) ความกล้าที่จะเสี่ยง (Willingness to Take Risks) 4) ความพยายามและยืนหยัด (Effort Expenditure and Persistence) และ 5) การกำหนดผลการกระทำของตนเองมากกว่าการยอมรับในโชคชะตา (Humans as Producers Rather than Simply Foretellers of Behavior)

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2560

2.3 ตัวแปรภายใน คือ การเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flexible Learning) และการปรับเปลี่ยนตนเอง (Adaptability) ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ คือ 1) ความยืดหยุ่น (Flexibility) และ 2) การปรับเปลี่ยนตนเอง (Adaptation)

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ 1) ข้อมูลของนักศึกษา 2) แบบวัดความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม 3) แบบวัดสมรรถนะ ของนักศึกษา และ 4) แบบวัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ย สาขาวิชา โดยสร้างเป็นแบบตรวจสอบรายวิชา (Check List) จำนวน 2 ข้อ และเติมคำตอบ จำนวน 1 ข้อ

2. แบบวัดความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งครอบคลุมตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 5 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Engagement) 2) เคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Respect for Cultural Differences) 3) ความมั่นใจในการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Confidence) 4) ความยินดีในการได้ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Enjoyment) และ 5) ความเอาใจใส่ต่อการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Attentiveness) โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยผู้เชี่ยวชาญและการทดลองใช้ จนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพและน่าเชื่อถือ

3. แบบวัดสมรรถนะของนักศึกษา ซึ่งครอบคลุมตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 5 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ความมั่นใจในตนเอง (Self Confidence) 2) การประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate Self Evaluation) 3) ความกล้าที่จะเสี่ยง (Willingness to Take Risks) 4) ความพยายามและยืนหยัด (Effort Expenditure and Persistence) และ 5) การกำหนดผลการกระทำของตนเองมากกว่าการยอมรับในโชคชะตา (Humans as Producers Rather than Simply Foretellers of Behavior) โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และการทดลองใช้ จนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพและน่าเชื่อถือ

4. แบบวัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเอง ซึ่งครอบคลุมตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 2 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flexible Learning) และ 2) การปรับเปลี่ยนตนเอง (Adaptability) โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และการทดลองใช้จนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ และน่าเชื่อถือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเดินทางไปยังคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และติดตามข้อมูลด้วยตนเองตามวัน เวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 800 ฉบับ และมีอัตราการตอบจำนวน 700 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกแบบสอบถาม

พบว่า มีแบบสอบถามที่ให้ข้อมูลไม่สมบูรณ์ และมีแบบสอบถามตอบไม่ตรงตามข้อเท็จจริงจำนวน 42 ฉบับ ดังนั้น จึงเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย จำนวนทั้งหมด 658 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.00 ซึ่งมีจำนวนเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษา

1.2 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรโดยจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา

โดยวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2. วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์โมเดล

2.2 ตรวจสอบความตรงของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และสมรรถนะของตนเอง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 วิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพล ของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเองโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1 แสดงเพศ จำนวน และร้อยละข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	276	41.90
หญิง	382	58.10
รวม	658	100.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวอย่างวิจัยเป็นเพศหญิงและเพศชายในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 41.91 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.10

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2560

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดล

ตาราง 2 แสดงค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	Min	Max	Mean	S.D.
Self – Efficacy				
Self Confidence	11.00	30.00	19.63	3.07
Accurate Self Evaluation	11.00	30.00	20.55	3.47
Willing to Take Risks	12.00	29.00	19.76	3.10
Effort Expenditure and Persistence	10.00	30.00	20.35	3.39
Humans as Producers rather than simply foretellers of behavior	8.00	30.00	22.28	4.20
Intercultural Difference				
Interaction Engagement	3.00	30.00	19.76	4.02
Respect for Cultural Differences	11.00	30.00	20.87	3.88
Interaction Confidence	9.00	30.00	19.72	3.37
Interaction Enjoyment	6.00	30.00	21.07	4.00
Interaction Attentiveness	4.00	27.00	19.00	3.21
Flexible Learning & Adaptability				
Flexibility	41.00	72.00	55.86	4.45
Adaptability	16.00	34.00	26.11	2.60

จากการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า

2.1 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรสมรรถนะของนักศึกษา ซึ่งครอบคลุมตัวแปรสังเกตได้จำนวน 5 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ความมั่นใจในตนเอง (Self Confidence) มีค่าเฉลี่ย 19.63 2) การประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate Self Evaluation) มีค่าเฉลี่ย 20.55 3) ความกล้าที่จะเสี่ยง (Willingness to Take Risks) มีค่าเฉลี่ย 19.76 4) ความพยายามและยืนหยัด (Effort Expenditure and Persistence) มีค่าเฉลี่ย 20.35 และ 5) การกำหนดผลการกระทำของตนเองมากกว่าการยอมรับในโชคชะตา (Humans as Producers Rather than Simply Foretellers of Behavior) มีค่าเฉลี่ย 22.28

2.2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งครอบคลุมตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 5 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Engagement) มีค่าเฉลี่ย 19.76 2) เคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Respect for Cultural Differences) มีค่าเฉลี่ย 20.87 3) ความมั่นใจในการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Confidence) มีค่าเฉลี่ย 19.72 4) ความยินดีในการได้ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Enjoyment) มีค่าเฉลี่ย 21.07 และ 5) ความเอาใจใส่ต่อการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Attentiveness) 19.00

2.3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเอง ซึ่งครอบคลุม ตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 2 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flexible Learning) มีค่าเฉลี่ย 55.86 และ 2) การปรับเปลี่ยนตนเอง (Adaptability) มีค่าเฉลี่ย 26.11

3. ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดล

ตาราง 3 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดล

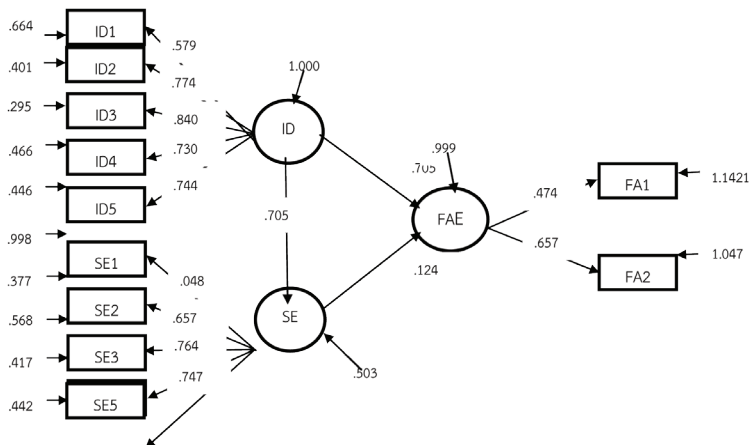
	SE1	SE2	SE3	SE4	SE5	Inter1	Inter2	Inter3	Inter4	Inter5	Flex1	Flex2
SE1	1											
SE2	.516	1										
SE3	.607	.503	1									
SE4	.587	.530	.555	1								
SE5	.450	.554	.506	.573	1							
Inter1	.479	.329	.478	.359	.370	1						
Inter2	.439	.374	.448	.380	.479	.660	1					
Inter3	.408	.339	.416	.379	.415	.555	.628	1				
Inter4	.375	.364	.466	.376	.437	.576	.627	.666	1			
Inter5	.331	.225	.318	.254	.286	.536	.514	.391	.458	1		
Flex1	.270	.314	.259	.309	.304	.170	.191	.177	.179	.150	1	
Flex2	.013	-.096	-.042	-.095	-.065	.013	-.006	-.013	-.013	-.089	-.083	1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดล พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง จำนวน 12 ตัวแปร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 66 คู่ โดยทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกและลบมีขนาดความสัมพันธ์ตั้งแต่ -.096 ถึง .666

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรด้านเดียวกันพบว่า ตัวแปรการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอยู่ระหว่าง -.096 ถึง .666 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความกล้าที่จะเสี่ยง (Willingness to Take Risks) (Inter 3) กับความพยายาม และยืนหยัด (Effort Expenditure and Persistence) (Inter 4) มีค่าเท่ากับ .666 ซึ่งสัมพันธ์กันในระดับสูง เมื่อพิจารณาตัวแปรสมรรถนะของนักศึกษาที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอยู่ระหว่าง .503 ถึง .607 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความมั่นใจในตนเอง (Self Confidence) (SE1) กับความกล้าที่จะเสี่ยง (Willingness to Take Risks) (SE3) มีค่าเท่ากับ .067 เมื่อพิจารณาตัวแปรความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง .225 ถึง .666 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความมั่นใจในการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Confidence) (Inter 3) กับความยินดีในการได้ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Enjoyment) (Inter 4) มีค่าเท่ากับ .666 และเมื่อพิจารณาตัวแปรการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเอง อยู่ระหว่าง -.096 ถึง .314 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate Self Evaluation) (SE2) กับ การเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flexible Learning) มีค่าเท่ากับ .314

4. การแสดงผลโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง

รูปภาพ 2 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเอง
ที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง

ตาราง 4 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง

	SE1	SE2	SE3	SE4	SE5	Inter1	Inter2	Inter3	Inter4	Inter5	Flex1	Flex2
น้ำหนักองค์ประกอบ	1.00	48.61	45.70	47.68	51.22	1.00	1.29	1.34	1.01	1.22	1.00	0.68

หมายเหตุ : Chi Square = 42.722, df = 33, p = 0.1197, Chi Sq/df = 1.2946,

RMSEA = 0.021, CFI = 0.997, TLI = 0.994, SRMR = 0.026

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ที่ไม่ได้กำหนดค่าพารามิเตอร์บังคับ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีความเที่ยงเท่ากับ 0.68 ถึง 51.22 ตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงสูงสุดมีจำนวน 3 ตัวแปร คือ การกำหนดผลการกระทำของตนเองมากกว่าการยอมรับในโชคชะตา (Humans as Producers Rather than Simply Foretellers of Behavior) (SE5) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 51.22 การประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate Self Evaluation) (SE2) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 48.61 และความพยายามและยืนหยัด (Effort Expenditure and Persistence) (SE4) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 47.68 ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ และตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำสุดมีจำนวน 3 ตัวแปร คือ การปรับเปลี่ยนตนเอง (Adaptability) (Flex 2) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.68 ความมั่นใจในตนเอง (Self Confidence) (SE1) การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Engagement) (Inter 1) และการเรียนรู้ แบบยืดหยุ่น (Flexible Learning) (Flex1) มีค่าความเที่ยงเท่ากัน คือ 1.00 และความยินดีในการได้ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Enjoyment) (Inter 4) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 1.01

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flex 1) และการปรับเปลี่ยนตนเอง (Flex 2) พบว่า การเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flex 1) และการปรับเปลี่ยนตนเอง (Flex 2) ได้รับอิทธิพลจากสมรรถนะของนักศึกษา (SE) และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (Inter) พบว่าได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) จากสมรรถนะของนักศึกษา (SE) และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (Inter) มีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.562 และ 12.507 ตามลำดับ แสดงว่า สมรรถนะของนักศึกษา (SE) และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (Inter) มีผลทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มีการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flex 1) และการปรับเปลี่ยนตนเอง (Flex 2) สูงขึ้น

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flex 1) และการปรับเปลี่ยนตนเอง (Flex 2) ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) แสดงว่าหากต้องการส่งเสริมการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flex 1) และการปรับเปลี่ยนตนเอง (Flex 2) ให้กับนักศึกษาครูจำเป็นต้องย้อนกลับไปพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา (SE) และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (Inter) ของนักศึกษาด้วย

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2560

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่เรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ผู้วิจัยอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และสมรรถนะของตนเอง พบว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า โมเดลเชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. จากผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเองได้รับอิทธิพลจากความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง สอดคล้องกับ Carl Roger (1969) ที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ คือ มนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้ดีหากอยู่ในสภาวะที่ผ่อนคลาย และเป็นอิสระ การจัดบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และเอื้อต่อการเรียนรู้ และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ และทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน หลักการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีนี้เน้นการเรียนรู้กระบวนการเป็นสำคัญ จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้อบอุ่น ปลอดภัย ครูควรสอนแบบชี้แนะโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้นำทางในการเรียนรู้ของตน และคอยช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนอย่างสะดวกจนบรรลุผล สอดคล้องกับ Gardner (1983) ซึ่งได้เขียนหนังสือชื่อ Frame of Mind นำเสนอทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) โดยมีแนวคิด ว่า สติปัญญาของมนุษย์มีหลายด้านที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะโดดเด่นในด้านไหนบ้าง แล้วแต่ละด้านผสมผสานกันแสดงออกมาเป็นความสามารถในเรื่องใดนั้นเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคน ไป สอดคล้องกับ ประสาท จุมพล (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาซอฟต์แวร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาซอฟต์แวร์ เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาซอฟต์แวร์ และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูล เชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นิสิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาซอฟต์แวร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 – 2549 จำนวน 150 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรภายในแฝง 2 ตัวแปรคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของผู้เรียน ตัวแปรภายนอกแฝง 5 ตัว คือ

การสนับสนุนการเรียนการสอน ผู้สอน ผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอน เทคโนโลยีการเรียนการสอน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 18 ตัว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรู้ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตั้งแต่ 0.708 ถึง 0.924 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ด้วยโปรแกรม SPSS และการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้างด้วยโปรแกรม LISREL 8.72 ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดและอิทธิพล รวมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาซอฟต์แวร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ปัจจัยทางด้านผู้เรียน ปัจจัยที่อิทธิพลสูงสุดต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาซอฟต์แวร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีการเรียน การสอน 2) ผลการพัฒนาได้โมเดลที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ตัวแปรภายในแฝง 2 ตัวแปรคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของผู้เรียน ตัวแปรภายนอกแฝง 5 ตัว คือการสนับสนุนการเรียนการสอน ผู้สอน ผู้เรียน กิจกรรมการเรียน การสอน เทคโนโลยีการเรียนการสอน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 18 ตัว

3. โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยให้ค่า $\chi^2 [superscript 2] = 30.505$, $p = 1.00$, $df = 64$, $GFI = 0.978$, $AGFI = 0.940$ และ $RMR = 0.007$ ตัวแปร ในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาซอฟต์แวร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ร้อยละ 44.0 และ 90.0 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเองที่เกิดจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและสมรรถนะของตนเอง มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เรียน การเรียนรู้ในปัจจุบันนั้นแตกต่างจากในอดีตมาก ซึ่งเป็นการเรียนรู้ของคนทั้งโลก ไม่เฉพาะประเทศไทยเพียงเท่านั้น เพราะโลกมีการเชื่อมโยงอย่างไร้พรมแดนดังนั้น ผู้เรียนไม่ใช่มีเฉพาะความรู้ แต่ต้องรวมไปถึงทักษะด้วย ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในโลกยุคใหม่ การเรียนรู้เพื่อสร้างคนในศตวรรษที่ 19 – 20 คือ สร้างคนออกไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทำงานแบบทำอะไหล่ ๆ จะมีชีวิตอยู่ในโลกสมัยใหม่ไม่ได้ โลกสมัยใหม่เปลี่ยนแปลง เร็วมาก การเรียนรู้ของเด็กในศตวรรษที่ 21 ต้องต้องเข้าใจบริบทของคนทั้งโลกมีการปรับเปลี่ยนเรียนรู้ให้ได้ตามสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และเป็นพลโลกที่มีคุณค่าได้ในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู และอาจารย์ผู้สอน ควรปรับเปลี่ยนวิธีสอนของตนเองมุ่งพัฒนา

ผู้เรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการสอนให้ยืดหยุ่นตามสภาพการณ์ของโลกปัจจุบัน นำเทคโนโลยีมาเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนา การเรียนรู้ของผู้เรียน จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับรู้ว่าคุณค่าเป็นส่วนหนึ่งของโลกไม่ใช่แค่ประเทศไทย เพื่อรับทราบถึงวัฒนธรรมการเรียนรู้ของนานาประเทศทั่วโลก และบทบาทการจัดการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไปของครูในสังคมโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

3. ข้อเสนอแนะสำหรับคณะ กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีการปรับเปลี่ยนแนวการสอนจากการที่ครูเป็นผู้ให้ กลับให้ครูเป็นให้คำแนะนำให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนการเรียนรู้เป็นผู้เรียนรู้จากสมรรถนะของตนเอง และทำงานร่วมกันเป็นทีม อีกทั้งสนับสนุนงบประมาณในการสร้างสื่อประกอบการสอนที่เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนไปของโลกให้มีความยืดหยุ่นไปตามสภาพการณ์ของโลกตามความเป็นจริง

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2558). หลากหลายรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา *Critical และ Creative Thinking* ของผู้เรียน. สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (มปท.).
- ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2559). *การศึกษาในยุค Thailand 4.0*. เชียงใหม่: นิสิต 21 พฤศจิกายน 2559) : 7.
- ประสาธน์ จูมพล . (2549). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาซอฟต์แวร์*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สันติ วิจิตรภักดิ์. (2552). *แนวคิดเกี่ยวกับความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ Flexible Learning*. ค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2560, จาก www.kku.ac.th
- _____. (2547). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- _____. (2545). *การพัฒนาระบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐานสำหรับ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Carl, R. Roger. (1969). *A Way of Being*. Boston : Houghton Mifflin Company. ChungTeh Fan. citing in Srisopa. 1977:160-161.
- Gardner, Howard.(1983). *Theory of Multiple Intelligences*. (Online). ค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2560, จาก pirun.ku.ac.th/~g521460099/files/ทฤษฎีการเรียนรู้พหุปัญญา.doc